

Adunarea cu frații slujitori

Timișoara – duminică, 17 iunie 2001

Ewald Frank

Îi dăm slavă, cinste și onoare lui Dumnezeu pentru această ocazie pe care o avem din nou, ca să împărtășim acest Cuvânt scump al lui Dumnezeu unii cu alții. În prezența lui Dumnezeu noi toți suntem egali - doar slujbele sunt diferite. Dar Dumnezeu a așezat în Biserică slujbe diferite cu un singur scop: ca Trupul lui Hristos să fie zidit. Și pentru că trăim într-un timp foarte deosebit – noi nu doar o spunem, noi o și credem și este adevărul – socotim ca un mare privilegiu a sta în prezența lui Dumnezeu și considerăm un privilegiu că am primit descoperirea și înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. Nu să interpretăm lucrurile pe care le-a spus fratele Branham, nu să interpretăm ceea ce spune Scriptura, ci Duhul Sfânt să ne călăuzească în tot adevărul.

După serviciul de ieri a venit un frate la mine și m-a întrebat: „Tu pui cuvintele fratelui Branham deasupra Scripturii?” Eu am spus: „Nu! Eu pun cuvintele acelea în Scriptură”. Foarte mulți oameni înțeleg greșit. Și în spatele oricărei neînțelegeri este un duh greșit. În spatele fiecărei învățături greșite este un duh greșit. Adevărata inspirație va fi în concordanță cu adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Orice altă inspirație este o inspirație greșită. Ne putem referi la Moise, sau la oricare proroc din Vechiul Testament sau apostol din Noul Testament, ne putem referi la ceea ce a spus fratele Branham, dar dacă Dumnezeu nu ne descoperă Cuvântul, noi nu-l putem înțelege. De aceea Domnul nostru a spus ucenicilor Săi: „*Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției*”. Și dacă noi suntem adevărați ucenici ai lui Isus Hristos, nu urmând un proroc, ci urmându-L pe Isus Hristos, atunci El ni Se va descoperi pe Sine și ne va decoperi Cuvântul Lui.

Pentru că eu cunosc toate desfășurările din cadrul mesajului, de-a lungul anilor a trebuit să clarific foarte multe lucruri. Și uneori frații cred că eu sunt împotriva fratelui Branham. Dar eu nu sunt împotriva fratelui Branham. Nu este vreun om pe pământ care să stimeze slujba fratelui Branham, așa cum o fac eu - pentru că slujba mea este în directă legătură cu slujba lui.

Dacă citim în cartea Faptelor, întotdeauna a fost o continuare. Ioan a avut timpul lui, Isus a avut timpul Lui, apoi apostolii au avut timpul lor. Întotdeauna a fost o continuare. Dar era aceeași direcție, același plan al lui Dumnezeu, același Cuvânt al lui Dumnezeu care devenea realitate. Și la fel ca Avraam, noi am primit făgăduința. Și apoi a fost Moise, care a scos poporul afară. Apoi a fost Iosua care i-a introdus în țară. Întotdeauna a fost o continuare. Dar este același Dumnezeu care face lucrurile la timpul potrivit.

Așa că, fraților, dacă voi aveți înțelegerea corectă dați-I slavă lui Dumnezeu. Deoarece acesta este semnul că Dumnezeu este cu voi, acesta este semnul că voi călcați pe urmele Domnului. Dacă citim 2 Petru 3:16, apostolul se referă la apostolul Pavel și spune că Pavel a scris multe lucruri care sunt greu de înțeles, pe care cei neîntemeiați în Cuvântul lui Dumnezeu le răstălmăcesc după părerile lor. Ei au propriile tălmăciri despre acele lucruri. La fel este cu lucrurile pe care le-a spus fratele Branham. Toate lucrurile trebuie aduse înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu.

Vreau să vă dau un exemplu. Când fratele Branham a vorbit despre revenirea Domnului și în special despre deschiderea pecetilor, el a afirmat că „Mielul a părăsit tronul de har și a luat cartea și a deschis pecetile”. Și atunci frații au făcut învățătura că „nu mai există tronul de îndurare, timpul de har s-a terminat”. Unii spun chiar că „Domnul a venit” - ei folosesc cuvântul „parousia”.

Dar eu am luat acest cuvânt și m-am dus la original. Noi am avut în Germania o convenție, la Krefeld. Și în acea convenție noi am avut un frate din Grecia. Și pe acest frate Frangos, pentru că el este grec, l-am întrebat ce înseamnă cuvântul acesta „parousia”. El s-a ridicat, a ieșit afară din adunare, a închis ușa după el și apoi a venit

înapoi și a spus: „aceasta este parousia”, prezența personală în trup - nu numai în formă duhovnicească. De aceea, când citim 1 Tes. 4 despre revenirea lui Hristos, aceasta înseamnă că același Isus care a înviat din morți, El va veni în același trup de înviere în care a fost luat în slavă. El va veni în același trup în care a plecat în slavă. Nu ca o învățătură, ci în același fel. Dar frații fac învățături și își închipuie că sunt isteți, dar ei sunt călăuziți în mod greșit. Și vă spun de ce. Pentru că ei doresc să fie ceva, ei au dorința să cunoască ceva, să aducă o specialitate, ceva ce nimeni n-a mai spus până atunci.

Indiferent ce ar fi, sunt recunoscător Dumnezeuului Atotputernic că niciodată n-am avut dorința aceasta. Eu doar am vrut să știu ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui și am dorit să fiu o parte din planul lui Dumnezeu de mântuire. Eu nu vreau să fiu înșelat și nici nu vreau să-i înșel pe alții. Vreau să fi o parte din acest Cuvânt. Vreau să trăiesc în el și el să trăiască în mine.

Dragi frați, astăzi aș vrea să împărtășesc cu voi câteva lucruri deosebite. Sunteți slujitori ai Celui preaînalt și, de asemenea, voi aveți o răspundere. Aș vrea să încep cu un verset minunat, ca să înțelegeți ce vreau să vă împărtășesc: 1 Tesalonicieni 5. Aici apostolul vorbește despre ziua Domnului, dar în vers. 4 citim: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț*”. Este un cuvânt adresat nouă, celor din timpul acesta. Dacă citim de la vers. 1 până la 3, vorbește despre ziua Domnului care va veni ca un hoț, noaptea și apoi ne arată o descriere exactă a lucrurilor care se vor întâmpla în acea vreme: „*Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei*” (vers. 3).

Dacă citiți în prorocul Daniel, avem afirmația despre pace. Daniel 8:25: „*Din pricina propășirii lui și izbândirii vicleniilor lui, inima i se va îngâmfa („prin politica lui de pace va izbândi” – Scofield), va pierde pe mulți oameni care trăiau liniștiți și se va ridica împotriva Domnului domnilor, dar va fi zdrobit, fără ajutorul vreunei mâini omenesti*”. În traducerea engleză este scris: „prin pace îi va pierde pe mulți”. Este o afirmație foarte importantă.

Aproape în fiecare zi auzim despre procesul de pace și noi toți înțelegem ce se întâmplă. Când papa a vizitat Atena, acum câteva săptămâni – eram în Grecia exact în același timp – el a afirmat că „pacea trebuie realizată până în anul 2004”. Totul are în centru pacea, acum. Conform Cuvântului profetic, după toate războaiele se va ajunge la o pace. Nu va fi o pace adevărată. Pentru că adevărata pace poate veni numai de la Dumnezeu. Și adevărata pace începe întâi în inimă, având pace cu Dumnezeu - atunci avem pace unii cu ceilalți.

Dar când Pavel scrie în 1 Tesaloniceni 5:4: *„Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric”*. De ce nu suntem în întuneric? Pentru că scripturile profetice ne-au fost descoperite. Scopul lui Dumnezeu prin trimiterea unui proroc în timpul nostru nu este ca noi să facem învățături speciale din ceea ce a spus el, ci să avem lumina care strălucește din Cuvântul lui Dumnezeu.

Când Scriptura vorbește despre Antihrist, în 2 Tesaloniceni 2, vorbește din nou despre ziua Domnului - citim în 2 Tesaloniceni 2:1-2: *„Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă, ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar”*.

În versetul 1 este vorba despre venirea Domnului și în al doilea este vorba despre ziua Domnului. La sfârșitul timpului de har, chiar înainte să înceapă ziua Domnului, Domnul Se va întoarce și ne va lua în slavă. Deci, apostolul Pavel veghea, conform Cuvântul lui Dumnezeu, ca oamenii să nu spună că „ziua Domnului ar fi și venit chiar”. Și apoi în vers. 3 ne dă și motivul: *„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip; căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii¹, fiul pierzării”*.

Și citim direct în vers. 8: *„și atunci se va arăta acel nelegiuit...”*. Avem două terminologii pentru aceeași persoană; mai întâi „omul fărădelegii” și a doua „fiul pierzării”. Nu spune că este un

¹ omul păcatului – D. Cornilescu rev. Ed. a III-a 2009

om păcătos, ci este „omul păcatului”. Este o mare diferență. Voi ați fost păcătoși și eu am fost păcătos, dar Biblia vorbește la singular despre o persoană deosebită. Așa cum Isus Hristos este neprihănirea noastră, El este Fiul lui Dumnezeu - tot așa Antihristul este „omul fărădelegii”, este „fiul pierzării” și conform versetului 8, el este „*cel nelegiuit*”. Dar el se așează în Templul lui Dumnezeu. El dă impresia că ar fi în legătură cu Dumnezeu, că Îl reprezintă pe Dumnezeu.

Uneori, să știți că și mie îmi este foarte greu să înțeleg toate lucrurile. De exemplu: de ce l-a lăsat Dumnezeu pe Satan să lucreze atât de mult timp? Cum a fost în zilele lui Iov, fiii lui Dumnezeu s-au întâlnit în prezența Celui Atotputernic. A venit și Satan. Și Domnul i-a vorbit. Noi poate nu înțelegem deplin. Dacă eu eram Dumnezeu, l-aș fi luat pe Satan, l-aș fi aruncat în iazul de foc și aș fi rezolvat problema pentru totdeauna. Dar Dumnezeu este sfânt, El este total neprihănit.

Dacă privim în istoria omenirii, căderea a avut loc în Grădina Eden și pentru că omenirea s-a supus influenței Satanei, el poate domni asupra întregului pământ până când Împărăția va deveni Împărăția tronului lui Isus Hristos - Apoc. 11 de la vers. 15. Când El Își va începe domnia, 1 Cor. 15:25: „*Hristos trebuie să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale*”... Deci când Hristos a murit, El a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră. Noi am fost împăcați cu Dumnezeu și am primit viața veșnică. Dar așteptăm încă transformarea trupurilor noastre. Și conform Rom. 8:19: „chiar și toată firea așteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu”. Dumnezeu are un plan de mântuire, dar are și un orar în acest plan și noi trebuie să respectăm acest timp din planul lui Dumnezeu.

Moartea este deja biruită, dar vine momentul, conform 1 Cor. 15, când moartea va fi înghițită de biruință. Biruința a fost dată deja de Dumnezeu în Hristos, dar va veni momentul când această biruință se va manifesta în mod deplin. Așa cum noi suntem răscumparați, dar în momentul transformării trupurilor noastre, în acel moment răscumpărarea va fi deplină și vom fi așa cum este Domnul și Mântuitorul nostru: 1 Ioan 2: 28-29, 1 Ioan 3:1-2: „...*ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El*”, când El Se va arăta, în acel moment vom fi ca El pentru că vom fi transformați.

Când frații din Statele Unite mi-au zis că „Domnul a venit deja”, în special un anumit frate, care este cu cinci ani mai în vârstă ca mine - și timp de două ore a încercat să-mi explice că Hristos a venit. Atunci i-am spus: „Frate, tu ești aici și eu sunt aici. Tu nu ești schimbat, eu nu sunt schimbat. Cum poți să spui că ești răpit, când ești încă pe pământ?” Și știți ce a spus? „Frate, este o descoperire”. Eu am spus: „Da, o descoperire. Dar ce descoperire?” El a spus: „Este o taină”. Eu am întrebat: „Ce fel de taină?” El a zis: „Taina este întreaga descoperire”. A trebuit să-i spun: „Oprește-te!” I-am spus: „Atât timp cât eu trăiesc, acest Cuvânt va trăi în mine”.

El avea două teancuri cu predicile fratelui Branham și a mers din predică în predică. Eu nici astăzi nu înțeleg cum de am putut să stau două ore și să ascult asta. Dar, câteodată sunt politicoși, cu un singur gând: poate pot să ajut pe cineva.

Dar să ne întoarcem la textele noastre, despre omul păcatului, despre fiul pierzării și despre acel nelegiuit. În epistolele lui Ioan, el pune în legătură acest cuvânt, „acel nelegiuit” cu Satana însuși. Și reprezentantul lui Satana aici pe pământ este chiar acest nelegiuit.

De exemplu, în 1 Ioan 2:13: *„Vă scriu, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel rău”*. În vers. 14: *„V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteți tari și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel rău”*.

Puteți merge mai departe, unde apostolul descoperă lucrurile pe care noi le știm deja, chiar ce s-a întâmplat în Grădina Eden și despre Antihrist spune în vers. 18: *„Copilașilor, este ceasul cel de pe urmă. Și, după cum ați auzit că are să vină Antihrist (singular), să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă”*. Apoi vers. 21: *„V-am scris nu că n-ați cunoaște adevărul, ci pentru că îl cunoașteți și știți că nicio minciună nu vine din adevăr”*.

Adevărul rămâne întotdeauna adevăr și minciuna rămâne întotdeauna minciună. Din Cuvântul lui Dumnezeu nu poate veni nicio

minciună. Dar Satana poate schimba, el este un mincinos de la început. Dacă citim mai departe despre dragoste, în 1 Ioan 3:12: „*nu cum a fost Cain, care era de la cel rău*”. „Cel rău” în acest context este foarte important. Așa cum Cain a fost fiul celui rău, Antihristul este cel rău însuși, fiul pierzării.

Și Iuda a devenit exact același lucru. Aș vrea să v-o citesc din Evanghelia lui Ioan. Ioan 17:12: „*Când eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia pe care Mi i-ai dat; și niciunul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării...*”.

Așa cum Antihristul este fiul pierzării, este cel rău, este omul păcatului. Iuda care L-a trădat pe Hristos este numit aici „fiul pierzării”. Dacă citiți în Matei 7, unde Domnul vorbește despre cei care vor avea o slujbă în timpul de sfârșit, El folosește aproape același cuvânt, „fărădelege”. Taina fărădelegii era deja la lucru și cel rău, fiul pierzării își avea deja calea lui.

Matei 7:21-23: „*Nu orișicine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri*”. Deci, noi înțelegem că a venit timpul ca noi să facem voia lui Dumnezeu, nu să avem propriile noastre căi, ci să fim găsiți în căile lui Dumnezeu, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Apoi în vers. 22: „*Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni?»*”. Și acum urmează vers. 23: „*Atunci le voi spune curat: «Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.»*”.

Să mergem cu această expresie „lucrați fărădelegea”, în Matei 13:41: „*Fiul omului va trimite pe îngerii Săi și ei vor smulge din Împărăția Lui toate lucrurile care sunt pricină de păcătuire...*”. Și acum fiți atenți la ultima parte a acestui verset: „*și pe cei ce săvârșesc fărădelegea*” - „*și pe cei ce săvârșesc fărădelegea*”. Este o legătură foarte importantă pentru că vorbește direct de timpul secerișului, nu sfârșitul, ci chiar sfârșitul timpului de sfârșit. Dacă ducem acest text la vers. 37-39: „*Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului. Țarina*

este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției...”. Fiți atenți! „...neghina sunt fiii celui rău”.

Deci sunt două semințe chiar din Grădina Edenului. Au fost întotdeauna fii ai lui Dumnezeu și copii ai oamenilor. A fost mereu sămânța lui Dumnezeu și sămânța șarpelui. Una din cele mai mari descoperiri date fratelui Branham a fost despre ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden. Altfel noi n-am fi înțeleș de ce a fost necesară răscumpărarea. Aici avem doi semănători a două semințe diferite: Fiul omului care seamănă sămânța bună și sămânța bună sunt copiii lui Dumnezeu. Și în timp ce oamenii dormeau a venit vrăjmașul și și-a semănat sămânța lui. Și ploaia vine peste ambele semințe și soarele strălucește asupra aceluiași ogor. Acest lucru l-a văzut fratele Branham într-o viziune. El a văzut o secetă peste pământ. Apoi a văzut venind norii, a văzut ploaia căzând pe pământ și cum și grâul și neghina dădeau slavă lui Dumnezeu. Una spunea: „Aleluia! Slavă lui Dumnezeu”. Cealaltă spunea: „Aleluia! Slavă lui Dumnezeu”. Dar erau două semințe total diferite, pe același câmp, primind aceeași ploaie, primind același soare, dar o viață total diferită.

Dacă citiți vers. 39: *„Vrăjmașul care a semănat-o, este diavolul; secerișul este sfârșitul veacului; secerătorii, sunt îngerii”*. Acum noi suntem în timpul de sfârșit și aș vrea să știți acest lucru. Când frații noștri din Noul Testament au vorbit despre lucrurile care vor avea loc în timpul sfârșitului, în Duhul, ei erau deja în timpul de sfârșit. De exemplu, când Pavel i-a scris lui Timotei, în 2 Timotei 3:1: *„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele”*. Vor veni vremuri grele. Și apoi continuă spunând ce va fi în timpul din urmă. Și în vers. 8 ni se spune: *„După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului”*. Se împotrivesc adevărului! Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Și prin slujba prorocului au fost descoperite toate tainele Cuvântului lui Dumnezeu, chiar ce s-a întâmplat în Grădina Eden.

Dar dacă te uiți în timpul nostru la „făcătorii de minuni”, acești oameni îl stimează pe fratele Branham ca fiind un mare slujitor al lui Dumnezeu. Dar apoi ei spun că învățăturile lui sunt greșite: ce a învățat el despre păcatul din Grădina Eden, despre dumnezeire, despre

botezul în apă făcut în felul corect. Ei resping adevărul. Ei înșiși sunt predicatori ai evangheliei, dar nu mai este deloc evanghelia originală. Așa cum scrie Pavel în 2 Corinteni 11, el menționează acolo trei lucruri: oamenii cred în alt Isus, cred o altă evanghelie și au primit un alt duh. În Galateni 1, apostolul spune: „*Mă mir că treceți așa de repede la o altă evanghelie*”. „Aveți o altă evanghelie”. Și apoi el spune: „*nu este o altă evanghelie*”. Există o singură Evanghelie, cea a lui Isus Hristos.

Dacă privești în lumea bisericească de azi, toți spun: „Noi predicăm evanghelia”. Dar care evanghelie? Propria lor evanghelie. Așa că noi înțelegem timpul în care trăim. Așa cum Iane și Iambre din timpul lui Moise, când era pe cale să aibă loc ieșirea afară, nu înainte, ci chiar înainte să aibă loc ieșirea – când Moise, prorocul lui Dumnezeu a pășit pe scenă, trimis de Dumnezeu, cu mesajul lui Dumnezeu la poporul lui Dumnezeu astfel ca făgăduința dată lui Avraam să poată fi împlinită – exact în momentul când Moise își avea slujba lui și aveau loc semne și minuni, exact în acel moment au apărut Iane și Iambre și și-au făcut și ei semnele și minunile lor. Dar chiar la sfârșit, Dumnezeu a dat biruința prin Moise.

La fel va fi și acum. Dumnezeu l-a trimis pe fratele Branham cu o slujbă absolut unică. Nimeni de pe pământ nu a avut vreodată o astfel de slujbă. Nici chiar apostolul Pavel n-a avut-o și nici chiar Petru, nici chiar Ioan Botezătorul, nici Moise n-a avut-o și nici Ilie. A fost o slujbă directă, o repetare a lucrurilor pe care Domnul nostru le-a făcut ca Fiul al omului.

Am vorbit mai înainte cu voi despre aceasta: pentru mine a fost foarte important să știu că nu a fost un om care a luat o decizie, ci Dumnezeu a ales un om pentru un scop deosebit. Prorocii sunt aleși din pânțelele mamei lor. Nu ei decid ce vor să facă, ci Dumnezeu a decis deja pentru ei.

Îmi aduc aminte unele mărturii ale fratelui Branham, mai ales când el vorbește despre experiențele supranaturale. De exemplu, cum a venit Îngerul Domnului la el, pe 7 mai 1946 și cum el vorbește

despre anumite detalii și repetă cuvintele care i-au fost spuse. Poți auzi din vocea lui ce a însemnat acea vorbire pentru el.

Apoi, când el a vorbit despre lucrurile care au avut loc în Grădina Eden, a spus: „Același Înger al Domnului pe care l-am văzut în 7 mai 1946 a stat în camera mea și mi-a spus ce s-a întâmplat în Grădina Eden: cum în aceeași zi, Eva a avut o relație cu șarpele înainte de amiază, apoi după-amiază a avut o legătură cu Adam”. Când auzi aceasta, poți recunoaște din vocea lui că el spune adevărul.

De ce menționez acest lucru? Cuvântul lui Dumnezeu vine întotdeauna la proroci și tainele le sunt descoperite lor. Nu pentru ei, ci prin ei. Ei sunt prevăzuți pentru întregul Trup al Lui.

Acum aș vrea să împărtășim ceva foarte important în legătură cu ceea ce am spus deja. Și noi observăm din întreaga Scriptură despre desfășurările din ultimul timp, în special despre personalitățile carismatice, care se tot referă la semne și minuni, care prorocesc și au mari programe, dar ei nu sunt în programul lui Dumnezeu. Ei au respins adevărul. Ei resping adevărul, de la început până la sfârșit. Ei sunt sub același duh al lui Antihrist, au aceeași învățătură despre trinitate, au același botez în formula trinitară și toate aceste biserici sunt fiice ale bisericii mamă. Și dacă citiți ultima declarație a Vaticanului, din 8 august 2000, Vaticanul a cerut tuturor bisericilor să nu mai spună că sunt biserici surori. Ele pot folosi numai termenul de „biserică fiică” pentru că există numai o singură „biserică mamă” și aceasta este biserica catolică. Așa că celelalte biserici nu sunt surori, ci ele sunt fiice și fiicele trebuie să se întoarcă la mama lor. Când am citit-o, m-am gândit la Apocalipsa 17. Vă spun, dacă citim acest fel de lucruri, Duhul lui Dumnezeu ne conduce direct la Cuvântul adevărului și noi știm cum să așezăm toate lucrurile.

Haideți să ne întoarcem la Matei 24:14 pe care eu l-am folosit de multe ori. Matei 24:14: *„Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”*. Dacă duceți acest text din Scriptură la Apocalipsa 14, este în legătură cu predicarea Evangheliei veșnice. Mergem la Apocalipsa 14 și în vers. 6 citim: *„Și am văzut un*

alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheliie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”.

Amintiți-vă, în Matei 24:14 este scris: „această Evangheliie a Împărăției va fi propovăduită tuturor neamurilor. Apoi va veni sfârșitul”. Și aici citim din nou, ne este arătat ca un simbol, că: „un înger va zbura prin mijlocul cerului și Evangheliia originală va fi vestită oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod”. Și apoi găsim ce va include această vesteire. Nu este doar o vorbire, trebuie să fie o substanță. Citim în Apocalipsa 14:7: „*El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui...!»*”. Când vestim Evangheliia veșnic valabilă, noi deja anunțăm judecata, care va veni peste toți aceia care nu cred adevărul. Pentru că aceasta a spus și Pavel: „*toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți*”.

Dar fiți atenți ce urmează - citim din nou vers. 7: „*El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui!»*”. Nu judecata mea sau a voastră, ci judecata Lui. „...și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!” Dar acum, mai întâi, vine mesajul, vine anunțul: „*Apoi a urmat un alt înger, al doilea și a zis: «A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!»*” (vers. 8). Întreaga lume este vrăjită, întreaga lume este în curvie spirituală, întreaga creștinătate este în creștinismul decăzut. Pentru că toate neamurile au băut din potirul care este în mâna bisericii mondiale. Așa că vestirea Evangheliiei veșnice trebuie să includă descoperirea despre cine este acea instituție.

Dacă citiți în Vechiul Testament în prorocul Ieremia, este spus dinainte ce se va întâmpla și cine este această instituție. În Ieremia 51:6: „*Fugiți din Babilon și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui!...*”. Aici avem din nou cuvântul păcat. Adică „să nu pieriți în pieirea lui, din cauza păcatului”. „...Căci aceasta este o vreme de răzbunare pentru Domnul! El îi va răsplăti după faptele lui”. Vers. 7: „*Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur care îmbată tot pământul; neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost*

neamurile ca într-o nebulă”. Deja prorocii din Vechiul Testament puteau privi în viitor și puteau să ne spună, din Vechiul Testament, ceea ce se va întâmpla. Vers. 8: „*Deodată cade Babilonul și este zdrobit! Văitați-l, aduceți leac alinător pentru rana lui; poate că se va vindeca!*”. Apoi în vers. 9 scrie: „*Am voit să vindecăm Babilonul, dar nu s-a vindecat! Părăsiți-l...*”.

Au fost mulți predicatori ai trezirilor care au încercat să vindece Babilonul, dar nu există vindecare pentru Babilon. Vindecare este numai pentru Trupul lui Hristos și Trupul lui Hristos iese afară din Babilon.

Ne întoarcem la Apoc. 14:8: „*.....toate neamurile au băut din vinul mâniai curviei ei!*” Și de aceea toate neamurile trebuie să audă Evanghelia veșnică, de aceea toate neamurile trebuie să cunoască Adevărul original. De aceea noi trebuie să predicăm Evanghelia veșnică. Înțelegeți voi ce urmează? Vers. 9: „*Apoi a urmat un alt înger, al treilea și a zis cu glas tare: «Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână»*”. Vedeți voi ce trebuie inclus în Evanghelia veșnică? O descoperire deplină a tuturor lucrurilor care au fost ascunse până acum.

Când Isus Hristos, Domnul nostru, a vorbit în Matei 13, a făcut o afirmație foarte importantă. Matei 13:35: „*ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: «Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii»*”. Dacă citiți despre această terminologie „de la facerea lumii”, Dumnezeu Și-a întocmit planul înainte de întemeierea lumii. Isus Hristos este Mielul lui Dumnezeu hotărât înainte de întemeierea lumii. Toți fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt rânduiți înainte de întemeierea lumii. Și toate tainele care sunt incluse în această singură taină care este Hristos, sunt incluse înainte de întemeierea lumii. Deci, acum, Dumnezeu descoperă toate aceste taine.

Și fraților, eu spun acest lucru cu respect înaintea lui Dumnezeu: nu a existat niciodată un timp în istoria omenirii și nici în istoria Bisericii, când toate tainele referitoare la Împărăția lui Dumnezeu să fie descoperite într-un mod atât de minunat. Dacă m-ați

întreba azi: „Frate Frank, ce va fi descoperit în viitor?” Eu trebuie să fiu cinstit, eu nu știu ce să aștept să fie descoperit. Poate Dumnezeu va face ceva ce noi nu știm. Dar în ceea ce privește planul de mântuire, totul a fost descoperit. Avem descoperirea deplină a lui Isus Hristos, Îl vedem ca Domn al slavei, Îl vedem ca Fiu al omului, Îl vedem ca Fiu al lui Dumnezeu, Îl vedem ca Fiu al lui David. Și noi nu amestecăm, ci lăsăm fiecare terminologie la locul ei.

Apoi vedem și slujba fratelui Branham, care este în conformitate cu Sfânta Scriptură, în care scrie că Dumnezeu va trimite pe prorocul Ilie să reazeze toate lucrurile. Și așa cum Ilie a luat douăsprăzece pietre și a rezidit altarul lui Dumnezeu, așa și prorocul din timpul nostru a trebuit să ia învățăturile celor doisprezece apostoli și să le restituie Bisericii Dumnezeului Celui viu: aceeași temelie, aceeași învățătură. Ceea ce a făcut Dumnezeu, într-un mod excepțional, este faptul că a descoperit și tot ceea ce este scris în cartea Apocalipsei. Apocalipsa a fost scrisă după Pavel. Pavel n-a putut citi nici măcar un singur capitol din cele 22. Petru, nici el n-a putut să citească. Astăzi noi avem tot Cuvântul lui Dumnezeu. Chiar dacă iei primele două secole după Hristos, erau doar epistole care circulau din biserică în biserică, din țară în țară. Atanasie a strâns toate aceste epistole și a format astfel canonul Scripturii. Până atunci aveau epistolele scrise de mână și copiate, date ici și colo.

Apoi dacă mergi mai departe la acei așa ziși părinți ai bisericii, până la Martin Luther... de exemplu, Luther nu a vrut să includă în biblia Luther, epistola lui Iacov din pricina unei singure afirmații. Pentru Luther, Romani cap. 1 a devenit deosebit: „*Cel neprihănit va trăi prin credință*” (vers. 17). Dar în cartea lui Iacov este scris că: „Avraam n-a fost socotit neprihănit numai prin credință, ci și prin fapte” (cap. 2). Și el a spus: „eu nu pot să pun lucrurile acestea împreună”. Și n-a vrut să includă această parte. La fel a fost și cu Apocalipsa; el a spus: „Eu n-o vreau! Nimeni nu o va înțelege vreodată. De ce s-o traduc?”

Dar acum a venit timpul, pentru că acesta este timpul lui Dumnezeu. Noi înțelegem Romani 1, înțelegem ce este scris în Iacov, deoarece noi înțelegem că credința merge împreună cu ascultarea și

ascultarea cu credința. Noi facem ceea ce Domnul ne spune să facem. Oricine poate să creadă, dar adevărații credincioși fac ceea ce spune Domnul și apoi ei au confirmarea. Așa că în Scriptură nu este nicio contradicție.

O spun din nou: niciodată nu a fost un timp ca acesta în tot timpul Vechiului și Noului Testament când tot Vechiul și Noul Testament sunt descoperite în mod atât de minunat. Noi ne putem spune unul altuia: „Fraților, noi nu suntem în întuneric, ca ziua Domnului să ne , pentru că Dumnezeu a trimis o slujbă profetică”. Știm cine este Antihristul, știm cine este fiara, știm cine este fiara dintâi cu șapte capete și zece coarne, Apoc. 13 prima parte. Știm și cine este cea de-a doua fiară, ca un miel cu două coarne. Știm în Apoc. 17, cine este curva care călărește fiara și ea are frâiele în mâini. Nu fiara călărește curva, ci curva călărește fiara. Aceasta arată cine are autoritatea, cine are puterea.

Fratele Branham a fost folosit de Dumnezeu, pentru ca noi să putem cunoaște toate aceste lucruri. De asemenea, să cunoaștem și care este numele acelei persoane al cărei număr este 666. Dacă citiți ce au scris marii „învățători biblici”, care și-au dat propria lor părere despre diferite orașe care sunt zidite pe șapte coline. Dar când mergem la Apoc. 13:18, acolo spune că este numele unui om. Nu al unui computer, nu al unei cărți de credit. Ci este numele unui om și acest om este omul fărădelegii, fiul pierzării, cel nelegiuit.

Dacă citiți în Apoc. 13, în ultimul moment, Satana îi va da tronul său. Aceasta este spus în Apoc. 13. În v.1 citim: „*Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete...*”. Mulți oameni văd numai capul, fără trup, fără coadă, fără restul trupului. Așa că acești oameni spun: „Poate sunt șapte națiuni, poate sunt zece națiuni”. Pot să fie 140 de țări, dar în mijlocul acestor 100, 140 de națiuni, sau oricâte sunt, vor fi șapte capete. Capul face planul, coarnele doar împung. De aceea spune Biblia în Apocalipsa 17 că cele zece coarne vor da puterea lor fiarei, până când vor fi împlinite cuvintele Domnului. De fapt, ele o urăsc pe curvă, dar trebuie să coopereze pentru că trebuie să se îplinească cuvintele Domnului. Dar când va veni timpul, ele vor distruge Vaticanul și vor arde Roma

cu foc. Îmi amintesc că fratele Branham a spus ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL: „Rusia va arunca o bombă atomică asupra Vaticanului și-l va distruge într-o oră”. Și apoi a spus: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Dacă citiți Apocalipsa 18, de trei ori este spus că „marele oraș a fost distrus într-un ceas”. Și Dumnezeu a folosit un proroc în timpul nostru ca să ne informeze cum se va întâmpla și cine o va face.

Preaiubiții mei frați, slujitori ai Evangheliei, predicatori ai Cuvântului lui Dumnezeu, vă doresc din toată inima mea o înțelegere adevărată și adâncă a planului lui Dumnezeu. Și vă rog, rămâneți întotdeauna în Cuvântul lui Dumnezeu! Niciodată să nu doriți să știți ceva sau să fiți ceva. Ci rămâneți întotdeauna smeriți. Pentru că toate lucrurile pe care noi le avem, le-am primit. Eu nu am nimic pe care l-aș putea aduce Domnului. La fel și voi, nu aveți nimic de adus. Noi am primit totul de la Dumnezeu – și totul este prin har – și nu pentru noi înșine, ci ca să slujim poporului lui Dumnezeu, ca să hrănim turma peste care Dumnezeu ne-a pus supraveghetori. Este o slujbă pe care Dumnezeu ne-a dat-o nouă.

Și încă un gând, în legătură cu Apocalipsa 10:7. Mulți dintre voi cunoașteți afirmația fratelui Branham despre Apocalipsa 10:1-7. El a folosit-o de multe ori și a vorbit despre cele șapte tunete, pentru că el aștepta să se întâmple lucruri mari. Cu ani în urmă el văzuse într-o vedenie – deja din 1958 zicea că va fi o slujbă deosebită când el nici nu se va mai ruga, ci doar va vorbi cuvântul și vor avea loc minuni de creație, lucruri care nu s-au mai întâmplat până acum. Și el aștepta atât de mult aceste lucruri și el le vedea ca și împlinite deja. Așa că el și-a pus multă nădejde în lucrurile care urmau să se întâmple.

Ceea ce frații din Statele Unite nu iau în considerare este următorul fapt: când fratele Branham a primit mesajul că cele șapte peceti vor fi deschise, pe 28 februarie 1963, cartea nu era încă deschisă, cum presupun frații. Dar ei se referă la Apocalipsa 10 pentru că în Apocalipsa 10, cartea era deja deschisă. Dar atunci în 28 februarie 1963, a fost doar anunțul că pecetile vor fi deschise. Dar iată secretul: când fratele Branham a avut această viziune, pe 2 decembrie 1962, el a văzut dinainte, în avans, experiența pe care a trăit-o în februarie. Și el a auzit șapte tunete foarte puternice. Și tot timpul el

numește acea experiență, „șapte tunete”. Și pentru că nu este niciun alt text în tot Cuvântul lui Dumnezeu care să vorbească despre cele șapte tunete, în afară de Apoc. 10, atunci el s-a referit la Apoc. 10, dar de fapt el vorbea despre experiența pe care o trăise el: când șapte tunete au fost foarte puternice și lui i s-a spus să se întoarcă la Jeffersonville pentru că cele șapte peceti vor fi deschise. Și apoi a făcut chiar afirmația că acele șapte tunete au fost atât de puternice încât chiar și revistele „Life” și „Look” au publicat aceste articole. Aceste reviste au avut publicate chiar și fotografia supranaturală cu norul. Și fratele Branham s-a referit foarte des la Apocalipsa. De aceea frații au tras concluzia că Apocalipsa 10 s-a împlinit, că Hristos a venit și asta este.

Apocalipsa 10 este încă în viitor. Hristos nu a venit încă. Când El vine, eu plec. Atât timp cât noi suntem aici, El nu a venit încă. Pentru că atunci când vine noi plecăm. Aceasta este conform Scripturii. Dar El S-a descoperit pe Sine. Chiar și atunci când i-a vorbit lui Saul pe drumul Damascului. Dar aceasta nu a fost venirea Domnului. Ci atunci când i S-a arătat fratelui Branham nu a fost decât anunțată deschiderea celor șapte peceti.

Eu sper că voi înțelegeți toate lucrurile în mod corect. Și vă spun de ce vă întreb. Pentru că în Matei 13, când Domnul nostru a vorbit ucenicilor Săi, S-a întors la ei și i-a întrebat: „Ați înțeles voi toate aceste lucruri?” Și ei I-au zis: „Da, Învățătorule, noi am înțeles”. Aceasta merge împreună cu afirmația: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției”.

Fraților, dacă voi citiți din nou epistolele apostolului Pavel încercați să notați cuvântul *taină* pe care îl folosește Pavel. El vorbește mereu despre o taină: despre taina lui Dumnezeu în Hristos, taina Bisericii, taina lui Israel, taină, taină, taină. „*Iată, vă spun o taină: nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați*” (1 Cor. 15:51). Apoi spune: „taina care a fost ascunsă de la întemeierea lumii a fost descoperită acum slujitorilor săi proroci” (Efes. 1). Mereu taină, taină, taină. Dar dacă citiți Matei 13 este scris la plural: „tainele Împărăției lui Dumnezeu”. Așa că avem două lucruri: avem multe taine ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu, care au fost descoperite prin slujba profetică. Dar apoi avem și acea mare taină: Dumnezeu în

Hristos și Hristos în Biserica Lui – taina lui Dumnezeu. Și Apocalipsa 10:7 spune, la singular: „*taina lui Dumnezeu*”. Nu toate tainele, ci *taina* lui Dumnezeu.

Prin descoperirea care a fost dată fratelui Branham, toate tainele ascunse în Cuvântul lui Dumnezeu au fost descoperite, de la Geneza până la Apocalipsa. Dar, în final, la sunetul trâmbiței celui deal șaptelea înger, taina lui Dumnezeu se va încheia, va ajunge la desăvârșire. Noi cunoaștem taina lui Dumnezeu prin descoperire divină. Chiar și Pavel spune în timpul lui, 1 Tim. 3:16: „*Și fără îndoială, mare este taina evlaviei. «Dumnezeu S-a descoperit în trup»*”. Dar evreii nu cunosc această taină. Ți se rupe inima căci și evreii de azi, dacă le vorbești despre Mesia, ei îți vor spune repede: „El va fi un om ca David. El Se va naște în Betleem”. Ei nici nu știu cine ar trebui să fie El, adică cine ar trebui să fie El conform Duhului. Ei așteaptă ca Mesia să fie o persoană deosebită, un bărbat deosebit. Ei nu includ în gândirea lor prorocia vechi testamentară, că fecioara va zămisli. Că va fi Fiul lui Dumnezeu, descoperirea Tatălui în trup omenesc. Ei nu au absolut nicio descoperire și vălul lui Moise este încă peste ei. Dar în momentul când Hristos li Se va descoperi lor, ei vor privi la Cel pe care L-au străpuns. Și atunci ei vor înțelege: „Noi nu vom avea nevoie de cineva care să vină din Betleem”. El a venit deja din Betleem, dar acum El va veni din slavă.

Am putea împărtăși multe lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru mine Cuvântul este atât de prețios. Și eu cred că voi recunoașteți privilegiul pe care îl avem astăzi, să nu fim fanatici, ci să fim slujitori ai lui Dumnezeu, împărtășind Cuvântul, să înțelegem ce include Evanghelia Împărăției... Include tot ceea ce este scris în capitolele Apocalipsei, include tot ce este în evangheliile, include Vechiul și Noul Testament, include întregul plan de mântuire. Și o spun din nou: prin harul lui Dumnezeu, noi am fost călăuziți în Sfânta Sfințelor. Noi n-am fost învățați de un om. Noi am fost învățați de Duhul Sfânt și Cuvântul lui Dumnezeu a devenit o realitate vie pentru noi.

Încă un gând: lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să devină o realitate vie, întâi în voi, o descoperire divină, înainte de a-l împărtăși

cu alții. Tu trebuie să trăiești mai întâi ceea ce vrei să împărtășești cu alții. Și atunci știi că și ceilalți pot experimenta același lucru.

Fraților, pentru mine aceste zile au fost deosebite. Așa cum am spus ieri, dacă mă duc în țările din Asia și Africa, acolo sunt adunări foarte mari, câteodată, 15-20 de mii, pentru că sunt adunări locale foarte mari. Dar voi sunteți o excepție în toată Europa. Roadele slujbei voastre este vizibilă. Voi știți, mulți vorbesc despre binecuvântări, dar dacă nu vezi binecuvântările, îți este greu s-o crezi. Dar dacă vezi binecuvântarea, binecuvântarea care însoțește o slujbă, așa cum Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Eu te voi binecuvânta și tu vei fi o binecuvântare pentru alții”.

Așa că Dumnezeu v-a binecuvântat și astăzi eu Îl voi ruga pe Dumnezeul cerului să vă binecuvânteze și mai abundent, să vă folosească mai mult ca niciodată și ca un duh de înțelepciune să se odihnească peste voi, pentru ca Cuvântul să vă fie dat prin inspirație divină, ca atunci când deschideți gura, Dumnezeu să vă umple inima și voi să vorbiți cuvintele lui Dumnezeu și să împărtășiți Evanghelia veșnică.

Să vă rugați pentru mine. Eu trebuie să iau hotărâri, eu Îl rog pe Domnul să-mi dea călăuzire. Aș fi gata să nu mai mănânc și să nu mai beau dacă aș avea asigurarea că Dumnezeu mi-ar vorbi. Chiar și cel mai neînsemnat om al lui Dumnezeu are nevoie de călăuzire din partea Domnului. Eu îmi aduc aminte, când fratele Branham era într-o asemenea stare, el a spus: „Doamne, eu nu voi mai predica deloc, dacă Tu nu-mi dai o însărcinare nouă”. Și atunci Îngerul Domnului i-a spus: „Continuă-ți slujba ta”. Eu trebuie să fac același lucru. Câteodată aș vrea să mă opresc și să-I spun Domnului că nu mai pot să merg. Un slujitor nu poate să-I spună Stăpânului ce să facă, ci Domnul trebuie să-i spună slujitorului ce trebuie să facă. Dar am menționat acest lucru doar ca să înțelegeți și voi cum simt și eu. Eu sunt un om ca și voi. Eu am nevoie de Dumnezeu la fiecare pas pe care îl fac, poate, mai mult decât oricare persoană de pe pământ. Eu trebuie să știu voia lui Dumnezeu acum, ca să pot să împlinesc voia lui Dumnezeu. Până acum am făcut ceea ce m-a chemat Domnul să fac.

Poate că noi trebuie să ajungem până la ultimele țări și continente, înainte de a fi adusă înăuntru ultima recoltă. Pentru că înainte de seceriș, sămânța trebuie semănată. Dacă adevărata sămânță nu este semănată, atunci cum poate să fie un seceriș? Așa că Evanghelia veșnică este sămânța lui Dumnezeu care trebuie semănată în toate țările de pretutindeni. Și apoi Domnul va da ploaia târzie și apoi va avea loc și strângerea recoltei.

Știu că timpul a trecut. Dar aș vrea să vă împărtășesc niște experiențe. Eu sunt cel mai neînsemnat dintre slujitorii lui Dumnezeu și chiar dacă I-am auzit vocea audibilă de câteva ori, aceasta nu mă îndreptățește pentru totdeauna. Eu am nevoie de călăuzirea Lui tot timpul. Odată am avut o trăire cu privire la seceriș, cu privire la câmpul cu grâu. Și ori de câte ori citesc locurile unde Domnul vorbește despre seceriș mă gândesc la acea viziune pe care am avut-o. În toți anii în care I-am slujit Domnului n-am avut mai mult de 50 de viziuni și experiențe. Dar, într-adevăr, aceasta a fost o experiență deosebită.

În viziune am văzut un câmp de grâu, foarte întins. Și grâul era copt bine de tot. Eu sunt un fiu de fermier și știu foarte bine cum arată un grâu copt. Și spicele de grâu erau foarte mari și stăteau aplecate. Soarele deja arsese partea de sus. Apoi m-am uitat în stânga mea și am văzut o combină nouă. Aș putea să-i descriu culoarea. Îmi amintesc foarte bine. Și apoi vocea a spus: „Slujitorul Meu, Eu te-am rânduit să strângi recolta”. În acel moment, nori negri au acoperit cerul. Și eu am fost speriat pentru că norii se întrepătrundeau unul peste altul; parcă era o luptă între nori. Eu eram foarte speriat și am spus: „Doamne, este prea târziu ca să mai strâng recolta. Judecățile vin acum asupra pământului”. Și chiar atunci când am zis aceste cuvinte „judecățile vin acum asupra pământului”, deodată norii s-au liniștit și stăteau ca atârnați în cer și s-a făcut o deschizătură mare în nori și soarele a străpuns prin acea deschizătură. Mi se părea că strălucește mai tare de șapte ori decât de obicei. Era o lumină maiestuoasă care strălucea asupra câmpului de grâu. Și vocea a spus: „Slujitorul Meu, ia combina și strânge recolta”. M-am urcat în combină. Eu nu sunt un tehnician, dar am reușit. Am început dintr-o parte și când am ajuns la ultima

fâșie, norii s-au închis și am crezut că întreaga lume se va sfărâma în bucăți. Au fost tunete, fulgere și cutremure, întregul pământ se cutremura, dar numai după ce întreaga recoltă a fost adunată. Așa că înainte să vină judecățile, Domnul Își va lua grâul în hambar, așa cum spune Scriptura.

Fraților, Dumnezeu să vă binecuvânteze. În final aș vrea să anunț, că am impresia că nu mai este nevoie să mai vin aici în țara aceasta. Și vă spun de ce: Dumnezeu v-a dat har ca să-I slujiți. Același Cuvânt pe care l-am primit eu, l-ați primit și voi, aceeași descoperire, totul este la fel. Lăsați-mă să merg până la marginile pământului, în toate țările, la cei care n-au auzit niciodată ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru - este foarte mult pe inima mea. Noi vom fi totuși în legătură cu Domnul și încredințăm viitorul în mâinile Lui.

Haideți să ne ridicăm pentru rugăciune: Tatăl nostru ceresc, Îți dăm cinste, închinare și slavă în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Doamne Dumnezeule noi căutăm cuvinte prin care să ne exprimăm recunoștința pentru lucrările pe care le-ai făcut și ni le-ai dat. Doamne Dumnezeule noi trăim încă în timpurile biblice și Tu ești încă cu noi, așa cum ai făgăduit: „Iată, Eu voi cu voi întotdeauna, până la sfârșit”.

Doamne, Tu ai vorbit cu noi așa cum ai vorbit cu ucenicii pe drumul Emausului. Noi nu suntem Cleopa și prietenul lui, dar noi suntem totuși ucenicii Tăi. Și de multe ori Tu ne-ai vorbit și inimile noastre au ars.

O, Doamne, eu mă rog pentru slujitorii Tăi. Fie ca ungerea Duhului Tău Sfânt să se odihnească peste fiecare, fie ca descoperirea divină, inspirație divină să fie peste ei de fiecare dată când predică. O, Doamne, eu cer ca în acest oraș, în această țară, în toată Europa să se manifeste biruința Ta. Fie ca puterea învierii lui Isus Hristos să fie cu noi în Numele lui Isus Hristos. Fie ca întreaga restituire să fie cu noi, în realitate, în Numele sfânt al lui Isus Hristos. Aleluia. (...).

Puteți să vă așezați.

Vă urez din nou binecuvântarea Domnului. Păstrați unirea credinței, repectați-vă unii pe alții, iubiți-vă unii pe alții, rugați-vă unii

pentru alții și lucrați împreună, așa cum a spus Pavel: „Noi suntem împreună lucrători cu Hristos”. El a spus: „Noi suntem ambasadori ai lui Hristos, noi suntem reprezentanți ai Împărăției lui Dumnezeu, pe pământ”. Dacă eu spun azi că slujba voastră este mai importantă decât a oricărui politician din țara voastră... Înaintea lui Dumnezeu, Împărăția lui Dumnezeu este cea mai importantă. Și slujba voastră este mai importantă decât orice pe pământ. Pentru că prin slujba voastră ultima chemare răsună și Mireasa este pregătită pentru revenirea Mirelui.

Așa că Domnul v-a binecuvântat în mod deosebit. El să fie cu voi. Vă mulțumesc că m-ați invitat. Vă mulțumesc că mă tratați în felul acesta. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Daniel. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Ioan. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Eu voi duce salutările voastre în Germania. Amin.